RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. RvVb/S/1516/0705 van 1 maart 2016 in de zaak 1516/RvVb/0035/SA

In zake: de heer Gustaaf RENDERS

bijgestaan en vertegenwoordigd door:

advocaat Ria HENS

kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 191

waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van ANTWERPEN

verwerende partij

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 september 2015 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 30 juli 2015.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel van 24 februari 2015 verworpen. De deputatie heeft aan de heer Jozef VAN HOECK, hierna de aanvrager genoemd, een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het bouwen van twee pluimveestallen, mestloods, eierlokaal, bergloods, noodwoning en hoogspanningscabine en het gedeeltelijk ontbossen.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2310 Rijkevorsel, Klaterstraat 43 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie B, nummers 504T4 en 504M2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 januari 2016, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde VERMEIREN die loco advocaat Ria HENS verschijnt voor de verzoekende partij, is gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 16 van het DBRC-decreet verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO, het DBRC-decreet en het Procedurebesluit hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. FEITEN

1.

Op 14 augustus 2013 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager voor het bouwen van twee pluimveestallen, mestloods, eierlokaal en noodwoning en het gedeeltelijk ontbossen.

De verwerende partij verwerpt op 16 januari 2014 het administratief beroep van de verzoekende partij en verleent een stedenbouwkundige vergunning, waarna de verzoekende partij op 21 maart 2014 beroep aantekent bij de Raad.

De Raad verklaart het beroep met een arrest van 22 juli 2014 (nr. A/2014/0494) onontvankelijk bij gebrek aan voorwerp aangezien de corresponderende milieuvergunning op 18 februari 2014 in graad van administratief beroep definitief werd geweigerd door de bevoegde Vlaamse minister.

2.

Op 22 oktober 2014 (datum van het ontvangstbewijs) dient de aanvrager bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel opnieuw een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "het bouwen van 2 pluimveestallen, mestloods, eierlokaal, bergloods, noodwoning, hoogspanningscabine en gedeeltelijk ontbossen". In vergelijking met de voorgaande aanvraag wordt de hanenstal een berging. Bovendien worden er grote stofbakken met een hoogte van 10m ter hoogte van de mestopslag voorzien.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan 'Turnhout', gelegen in agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 1 december 2014 tot en met 30 december 2014, wordt één bezwaarschrift ingediend door de verzoekende partij.

De brandweer van Hoogstraten verleent op 15 december 2014 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling verleent op 17 december 2014 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 14 januari 2015 een voorwaardelijk gunstig advies.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 20 februari 2015 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel verleent op 24 februari 2015 een stedenbouwkundige vergunning aan de aanvrager en motiveert zijn beslissing als volgt:

· . . .

Functionele inpasbaarheid

De goede ruimtelijke ordening mag door de inplanting van het nieuwe pluimveebedrijf niet worden geschaad. Dit betekent onder meer dat de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet mag worden overschreden en dat de voorziene verweving van functies de aanwezige of te realiseren bestemmingen in de onmiddellijke omgeving niet in het gedrang brengt of verstoort.

Er moet steeds nagegaan worden of de beoogde handelingen te rijmen zijn met de goede plaatselijke ordening en de goede ruimtelijke ordening (zoals geformuleerd als basisdoelstelling in art. 1.1.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening).

Het projectgebied is gelegen in herbevestigd agrarisch gebied. Het aansnijden van een nieuw perceel in agrarisch gebied dient steeds met de nodige omzichtigheid te gebeuren. Het advies van het Departement Landbouw en Visserij is richtinggevend voor de beslissing over de aanvraag tot het vestigen van een nieuwe bedrijfszetel. Uit dit advies blijkt dat een gunstig advies wordt verstrekt op voorwaarde dat de zoon landbouwer in hoofdberoep is op het moment dat de werken voor het nieuwe bedrijf van start gaan. Ook de gedeeltelijke ontbossing in functie van de bouw van de bedrijfsgebouwen wordt gelet op de geïsoleerde ligging in het herbevestigd agrarisch gebied gunstig geadviseerd.

De aanvraag voorziet een (bedrijfs)noodwoning in het voorste gedeelte van de stal. Voor bedrijfswoningen blijft de decretale volumebepaling de bovengrens. Het artikel 4.3.6. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening is daarin bepalend. Bij het beoordelen van dossiers waarin woongelegenheid wordt gevraagd bij een landbouwbedrijf worden diverse afwegingen gemaakt.

Een bedrijfswoning kan enkel toegestaan worden in het kader van een volwaardig in hoofdberoep uitgebaat landbouwbedrijf. Hierbij moeten de bedrijfsgebouwen opgericht, ingericht en in gebruik genomen zijn. De woning moet een ruimtelijk geheel vormen met de bestaande bedrijfsinfrastructuur (d.w.z. fysisch geïntegreerd met de bestaande gebouwen of een integrerend deel uitmaken van een gebouwen-complex) zodat een afsplitsing tot zonevreemde woning onmogelijk wordt. Over het al dan niet aanpalend aan stallen bouwen of geïntegreerd in een loods bouwen doet de afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling geen uitspraken.

Met betrekking tot het begrip noodwoning, opgericht in functie van een opstartend landbouwbedrijf, wordt er bovendien juist vanuit gegaan dat deze beperkte woongelegenheid een fysisch onderdeel vormt van de bedrijfsgebouwen zodat bij de bouw van een definitieve bedrijfswoning deze noodwoning de functie van bedrijfsgebouw kan krijgen.

Art. 4.3.6 van de VCRO: Voor het bouwen of uitbreiden van een bedrijfswoning bij een bedrijf in een daartoe geschikt bestemmingsgebied, kan een stedenbouwkundige vergunning worden verleend voor een volume van ten hoogste 1.000 m³, of 1.250 m³ in geval van bewoning door meer dan één met het bedrijf verbonden gezin.

De bedrijfswoning voldoet aan de voorwaarde van deze bepaling. Volgens de berekening van de architect heeft de woning een kleiner volume dan 1000 m³ en voldoet bijgevolg aan de voorwaarden.

Art. 4.3.7 van de VCRO: De woning van de exploitanten van een landbouwbedrijf is toegelaten in agrarisch gebied voor zover deze deel uitmaakt van een leefbaar bedrijf. De leefbaarheid (economische rentabiliteit) van het bedrijf vormt een belangrijk gegeven bij de beoordeling van de werkelijke bedoeling van de aanvrager. De vergunningverlenende overheid moet immers nagaan of de agrarische bestemming die aan de constructies wordt gegeven ook effectief aanwezig is en of het gevraagde geen voorwendsel is om zonevreemde constructies vergund te krijgen.

Voor de beoordeling van de leefbaarheid gelden de normen van het Departement Landbouw en Visserij als richtinggevend. (Ministeriële Omzendbrief betreffende de inrichting en toepassing van de ontwerpgewestplannen en gewestplannen, 8 juli 1997 en gewijzigd d.d. 25/1/2002 en 25/10/2002).

Uit het voorwaardelijk gunstig advies d. d. 17/12/2014 met kenmerk 2014_039174 van het Departement Landbouw en Visserij blijkt dat de bouw van twee kippenstallen met aanhorigheden en noodwoning voldoende kan verantwoord worden.

De aanvraag voldoet aan de principiële voorwaarden maar de werken kunnen slechts aangevangen worden nadat de zoon daadwerkelijk landbouwer is in hoofdberoep op het moment van aanvang der werken. Bijgevolg is dit een opschortende voorwaarde bij het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met het van kracht zijnde gewestplan en met de geldende voorschriften.

Groenaanplanting en verharding

De aanvraag voorziet een ontbossing van 6860 m2. Hierop is het Bosdecreet van toepassing en dient het bijgevoegde compensatieformulier COMP/14/0433/AN integraal deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning. Uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos blijkt dat het bos groter is dan de aanvrager aangeeft. De resterende bosoppervlakte (8585 m2) moet als bos behouden blijven. Hiertoe dient het gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos met opschortende voorwaarden strikt te worden nageleefd.

Rond de bedrijfsgebouwen wordt een erfbeplanting voorgesteld conform het beplantingsplan opgemaakt door het praktijk- en voorlichtingscentrum Hooibeekhoeve voor melkveehouderij, voedergewassen en plattelandsontwikkeling van de provincie Antwerpen dat bij de aanvraag is gevoegd. De inkadering van de stallen op de gekozen site of in het bewuste landschap wordt vaak bevorderd door een passende, streekeigen beplanting. Hierbij wordt gestreefd dat de bedrijfsgebouwen maximaal worden opgenomen in het omliggende landschap en enigszins afgeschermd worden van de directe omgeving. In die zin dient het groenscherm aan de rechterzijde van het perceel te worden verlengd vanaf de voorgevel van de bedrijfsgebouwen tot aan de infiltratiezone zoals in rood gewijzigd op het beplantingsplan. De nieuwe aanplantingen moeten afdoende beschermd worden tegen vee- en wildvraat. Het is aangewezen het groenscherm wordt aangeplant met laagstammig en hoogstammig streekeigen groen. Deze aanplanting dient daadwerkelijk te gebeuren het eerstvolgende plantseizoen volgend op de ingebruikname van de stallen en als dusdanig te worden in standgehouden.

Rondom het gebouwencomplex wordt een 5m brede bedrijfsverharding aangelegd. Naast en voor de gebouwen wordt deze uitgevoerd in beton, inclusief de opritten. Achter de mestloods wordt deze uitgevoerd in steenslag.

Mobiliteitsimpact

Art. 4.3.5. §1 van de VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een gebouw met als hoofdfunctie "wonen", "verblijfsrecreatie", "dagrecreatie", "handel", "horeca", "kantoorfunctie", "diensten", "industrie", "ambacht", "gemeenschapsvoorzieningen" of "openbare nutsvoorzieningen", slechts kan worden verleend op een stuk grond, gelegen aan een voldoende uitgeruste weg, die op het ogenblik van de aanvraag reeds bestaat. §2: Een voldoende uitgeruste weg voldoet voorts aan de uitrustingsvoorwaarden die worden gesteld in stedenbouwkundige voorschriften of vereist worden door de plaatselijke toestand, daaronder begrepen de voorzieningen die in de gemeente voorhanden zijn en het ruimtelijk beleid van de gemeente.

Een voldoende uitgeruste weg is tenminste met duurzame materialen verhard en voorzien van een elektriciteitsnet. De Vlaamse Regering heeft bepaald in welke gevallen en onder welke voorwaarden, gelet op de plaatselijke toestand, van deze minimale uitrusting kan worden afgeweken.

Het projectgebied is gelegen tegen een voldoende uitgeruste gemeenteweg "Klaterstraat' die is uitgevoerd met een asfaltverharding en eveneens is voorzien van onder meer een laagspanningsnet..

Het is een vereiste om — op basis van het gemeentelijk reglement op het ontbreken van parkeerplaatsen — per gecreëerde woongelegenheid op eigen perceel minimaal 1 parkeerplaats te voorzien. De aanvraag voldoet aan de voorwaarde omdat het projectgebied voldoende groot is.

De schaal

De nokhoogte van de stallen bedraagt 7,16m en is niet hoger dan de bedrijfsgebouwen van het aanpalende melkveebedrijf. Enkel de twee stofbakken achteraan de stallen hebben een hoogte van 10 meter. De schaal is vergelijkbaar met dit van het aanpalende bedrijf.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

Het projectgebied is gelegen tegen een geasfalteerde weg die aansluit op het punt waar de gemeentewegen "Klaterstraat en "Streepakker samenkomen. Voor de bedrijfsgebouwen is een zone aangeduid waar de toekomstige definitieve bedrijfswoning kan worden gebouwd. Het is gangbaar om de voorgevelbouwlijn te leggen op 11 á 12 m uit de as van de voorliggende weg. De bouwstrook voor een toekomstige woning is gelegen op 8 m achter de rooilijn.

De kippenstallen worden ingeplant op 10,00 m van de rechter perceelgrens. De afstand tot de linker perceelsgrens verloopt van 7,50 m naar 13,10 m.

Visueel-vormelilke elementen

Alle bedrijfsgebouwen vormen 1 fysisch geheel. De kroonlijsthoogte van de nieuwe stallen is 3,95 m en de nokhoogte 7,16 m. De gevels van de stallen hebben eenzelfde uitzicht en worden uitgevoerd in prefab betonpanelen met roodbruin baksteenmotief. In de toelichtende nota is er sprake aan de buitenzijde van de gevels spanten worden geplaatst die op de bijgevoegde plannen niet zijn weergegeven. De topgevels en de stofbakken worden bekleed met metalen damwandprofielen. De pluimveestallen worden, behoudens de mestloods, afgedekt met zwarte geïsoleerde metalen dakplaten. De mestloods wordt afgedekt met zwarte metalen golfplaten.

De schaalvergroting in de landbouw kan niet tot gevolg hebben dat de beeldkwaliteit van agrarische constructies verloren gaat. De nieuwe agrarische gebouwen en hun stedenbouwkundige inplanting mogen niet als 'lelijk' of 'storend in het landschap' worden ervaren. Daarom is een goed onderhouden groenbuffer hierbij aangewezen.

Algemeen toegepast in de gemeente is het optrekken van gevels in betonpanelen met gevelsteenmotief en zwarte vezelcementplaten voor het dak. Uit het dossier blijkt dat de aanvraag zwarte metalen dakplaten als afwerking voor de twee zadeldaken voorziet. In vorige aanvraag oordeelde de deputatie in beroep dat zowel zwarte vezelcementplaten als zwarte metalen platen, gelet op de kleur, hetzelfde esthetisch verantwoorde effect hebben en dat het voorgestelde materiaalgebruik van de aanvraag derhalve aanvaardbaar is.

Cultuurhistorische aspecten

//

Het bodemreliëf

Het perceel is kwestie is vlak en het bodemreliëf wordt niet hoger of lager gebracht dat het straatniveau. Enkel wordt een infiltratievoorziening aangelegd achter de stallen die 79,50 m breed is en 3,00 m breed (240 m2) met een buffercapaciteit van 150.000 liter.

Hinderaspecten, gezondheid gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Rondom de nieuw te bouwen stallen wordt een groenscherm wordt aangeplant. Ten opzichte van de linker perceelgrens van het perceel is de kortste afstand tot de stallen 7,5 m, breder uitlopend naar achter tot 13 m. T.o.v. de rechter perceelgrens wordt een bouwvrije strook van 10 m gerespecteerd. De aan te planten groenétrook is 5 m breed en dient daadwerkelijk te worden aangeplant en als dusdanig onderhouden teneinde zijn afschermende functie (stof- en geurhinder) maximaal te beperken. De groenbuffer langsheen de rechtse perceelgrens is op 2 plaatsen onderbroken. Vermoedelijk is dit om het draaien van voertuigen mogelijk te maken. Vooraan lijkt deze onderbreking ter hoogte van de woning van de buren te zijn. In dat opzicht is het aangewezen dat deze onderbrekingen in de groenbuffer weggelaten worden. Hierdoor kan de eventuele hinder naar de buren mogelijk nog extra beperkt worden.

Oorspronkelijk was het aanpalende bedrijf een gemengd veebedrijf (varkens- en rundvee). Thans werd de varkenshouderij stopgezet.

De inplanting van de stallen is voorzien op 10 m afstand van een aanpalend melkveebedrijf dat in de overheersende windveld is gelegen. Als milderende maatregelen ter voorkoming van geur- en stofhinder werd de toegang naar de mestopslag aan de linkerzijde van de mestloods geplaatst met een volledig gesloten poort en worden de stofbakken in de mestloods verhoogd tot 10 meter boven het maaiveld, om te voldoen aan de meeste recente reglementering inzake geur- en stofhinder, zodat mag verwacht worden dat de uitgestoten lucht zich beter en verder kan verspreiden waardoor de geur- en stofhinder voor de directe omgeving binnen aanvaardbare normen zal blijven. Gezien uit het dossier blijkt dat de nieuwe stallen worden gebouwd volgens de 'Best Beschikbare Technieken' voor ammoniakemissiearme stallen (systeem P-5.6) lijkt het te kunnen stellen dat geen buitensporige hinder te verwachten is.

Watertoets en bepalingen rondom hemelwater

Artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het algemeen waterbeleid (Belgisch Staatsblad van 14 november 2003) legt in hoofdstuk III, afdeling I, bepaalde verplichtingen op, die de watertoets worden genoemd. Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient te worden gecompenseerd. Hierdoor is het besluit van de Vlaamse regering van 1/10/2004 houdende de vaststelling van een gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratie-voorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater van toepassing. Het ontwerp voorziet in de aanleg van een infiltratievoorziening van 150.000. liter en een hemelwaterput met een capaciteit van 85 m3 zodat aan de verordening voldaan wordt. Het hemelwater van de daken wordt opgevangen in een hemelwaterput waarvan de overloop wordt aangesloten op een infiltratievoorziening. Het opgevangen hemelwater wordt gebruikt voor het reinigen van de stallen. Het water van de verhardingen kan op eigen terrein infiltreren in de bodem. Mits bijkomend ook voldaan wordt aan de voorwaarden van Pidpa/Hidrorio is het ontwerp verenigbaar met de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid.

. . .

Het college van burgemeester en schepen volgt hierin het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundige ambtenaar en beslist bijgevolg een stedenbouwkundige vergunning af te leveren voor het gedeeltelijk ontbossen (6860 m2) van het perceel en het bouwen van twee pluimveestallen met een gesloten mestopslagloods, een eierlokaal, een bergplaats en een noodwoning, mits naleving van volgende voorwaarden:

- Het compensatievoorstel van het Agentschap voor Natuur en Bos met nummer COMP/14/0433/AN d.d. 14/01/2015 integraal deel uitmaakt van de stedenbouwkundige vergunning.
- De voorwaarden opgenomen in het advies van het Departement Landbouw en Visserij, Duurzame Landbouwontwikkeling met kenmerk 2014_039174 d.d. 17/12/2014. Dit betekent dat de zoon effectief landbouwer is in hoofdberoep vooraleer de werken mogen aangevangen worden en hiervan een schriftelijk bewijs wordt voorgelegd bij de dienst Ruimtelijke Ordening van de gemeente.
- De voorwaarden opgenomen in het advies van de Brandweer met kenmerk: Br.859.2/14.0460 d.d. 15/12/2014.
- De voorwaarden opgenomen in het advies van Eandis d.d. 24/12/2014 met kenmerk 44183048.
- De voorwaarden opgenomen in het advies van de gemeentelijke technische dienst d.d. 01/12/2014 met kenmerk TD/KVDV/2014/1155.
- De erfbeplanting op het perceel daadwerkelijk wordt aangeplant en onderhouden met streekeigen hoogstammige bomen en een onderbegroeiing met struiken of heesters conform het in rood gewijzigde beplantingsvoorstel, opgemaakt door het praktijk- en voorlichtingscentrum Hooibeekhoeve voor melkveehouderij, voedergewassen en plattelandsontwikkeling van de provincie Antwerpen. De beplanting dient doorlopend en op vakkundige wijze te worden onderhouden teneinde zijn afschermende functie optimaal te behouden.
- De noodwoning een tijdelijk karakter heeft en daadwerkelijk dient te worden bewoond door de exploitant van het bedrijf.
 ..."

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 30 april 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 25 juni 2015 om de beslissing te verdagen en het dossier voor te leggen aan de provinciale milieudienst.

De hoorzitting vindt plaats op 30 juni 2015.

De provinciale milieudienst verleent op 22 juli 2015 het volgende advies:

"

Een van de elementen die worden aangehaald in het beroepsschrift is het feit dat de stallen zoals de aanvrager ze zou willen bouwen niet voldoen aan de voorschriften voor ammoniakemissiearm stalsysteem P-5.6 'grondhuisvesting met dagelijkse mestverwijdering d.m.v. mestschuif onder de gedeeltelijk verhoogde roosters' zoals opgenomen in het MB houdende de vaststelling van de lijst van ammoniakemissiearme stalsystemen (MB van 19 maart 2004 en latere wijzigingen). Dit argument werd tijdens eerdere procedures ook reeds aangehaald.

De vorige milieuvergunningsaanvraag voor nagenoeg hetzelfde project (ons kenmerk MLAV1-2012-442) is in graad van beroep onder meer op dat punt vastgelopen. De minister overweegt in dat verband in haar besluit van 18 februari 2014 (nr. AMV/156120/1001) het volgende:

"Overwegende [...]dat in de technische specificaties van het ammoniakemissiearm stalsysteem gesteld wordt dat de mest moet worden afgevoerd naar een gesloten mestopslag; dat het in de voorgestelde situatie niet het geval is aangezien de stallen worden geventileerd via de mestloods; dat het net het concept is van de ammoniakemissiearme stal dat de mest dagelijks verwijderd wordt naar een gesloten opslag zodat de ammoniakemissie uit de stal afkomstig van de aanwezige mest vermeden wordt; dat door de voorgestelde ventilatie echter een hogere ammoniakemissie verwacht wordt; dat aangezien de stallen en de mestopslag niet voldoen aan de specificaties van het staltype P-5.6 zoals opgenomen in de lijst met ammoniakemissiearme stalsystemen zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor Leefmilieu, de stallen niet langer als ammoniakemissiearm kunnen beschouwd worden; dat bijgevolg de hinder afkomstig van de emissie van ammoniak, zijnde de verzurende en vermestende effecten, niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt;"

De exploitant heeft tijdens de toenmalige beroepsprocedure nog geopperd om aan deze bemerking tegemoet te komen door het aanpassen van het ventilatiesysteem, zodat de stallucht niet meer via de mestloods wordt uitgestoten. De minister heeft dat voorstel afgewezen op basis van de volgende overwegingen:

"Overwegende [...J dat deze aanpassing er voor zorgt dat de uitstootpunten circa 8 m naar voor komen te liggen waardoor de geurhinder voor de buren nog zal stijgen; dat deze aanpassing van het verluchtingssysteem moet beschouwd worden als een substantiële wijziging ten opzichte van de oorspronkelijke aanvraag; dat een dergelijke wijziging aan de aanvraag tijdens de beroepsprocedure bijgevolg moet beschouwd worden als een schending van het openbaar onderzoek; dat bijgevolg de maatregelen die werden voorgesteld op de gewestelijke milieuvergunningscommissie van 3 december 2013,niet kunnen worden weerhouden;"

De minister spreekt zich dus niet expliciet uit over de technische haalbaarheid en effectiviteit van deze maatregel. De implementatie wordt afgewezen o.b.v. de vaststelling dat er sprake zou zijn van een schending van het openbaar onderzoek. De huidige aanvraag voorziet in een gelijkaardige aanpassing. Achteraan de stallen wordt nu telkens een stofbak voorzien van een uitlaat met een hoogte van ca. 10 m boven het maaiveld. De ventilatielucht lijkt op het eerste gezicht dan ook niet meer via de mestloods te worden uitgestoten, waardoor tegemoet lijkt te worden gekomen aan de opmerking van de minister. Wat betreft het effect op de emissie van geur en stof kan worden verwezen naar de nota inzake geur, stof, verzuring en vermesting die aan de milieuvergunningsaanvraag werd

toegevoegd en waarover de Afdeling Milieuvergunningen van LNE het volgende zegt in haar advies:

"Bij het dossier is een bijkomende nota m.b.t. geur, stof, verzuring en vermesting gevoegd. De nota is opgesteld door studiebureau Vamicon bvba. Volgens kaart 1 (contourzone, 98-percentilewaarden > 2 ouE/m³, straal 750 m) is er naast het eigen bedrijf nog een rundveebedrijf en een leegstaand varkensbedrijf. Verder zijn er twee woningen gelegen binnen een straal van 400 meter.

T.o.v. de vorige aanvraag is nu voorzien om de stallen uit te rusten met 10 meter hoge stofbakken. De studie is opgesteld volgens de huidige richtlijnen.

Ter hoogte van deze woningen (in laag geurgevoelig gebied) is de toename van de geurimmissie aanvaardbaar.

De stofconcentratie ter hoogte van de twee nabijgelegen woningen liggen in de toekomstige situatie maximaal tussen 0,4 en 1,2 pg/m³ (1 tot 3% van de norm) wat aanvaardbaar is." De AMV verwijst in haar advies eveneens naar de eerdere weigering en het feit dat het stalsysteem in de huidige aanvraag werd aangepast. Zij verleent - naar aanleiding van het voorlopig ongunstige advies van het ANB (ligging nabij SBZ en onvoldoende gegevens in de aanvraag opgenomen om risico op betekenisvolle aantasting van de natuurwaarden uit te sluiten) - echter een voorlopig ongunstig advies en spreekt zich niet ten gronde uit over het voorgestelde concept.

Op dit moment kan op basis van een eerste summiere beoordeling enkel worden geconcludeerd dat er aan de eerder gemaakte opmerkingen lijkt te zijn tegemoetgekomen. Voor een beoordeling ten gronde dient echter de verdere afhandeling van de milieuvergunningsaanvraag te worden afgewacht. Wat betreft de beoordeling van de stedenbouwkundige aanvraag wordt in dat verband het volgende opgemerkt:

- Zoals jullie zelf in het deputatiebesluit reeds aangeven, hoort de beoordeling van hinderaspecten als geur, stof, e.d. evenals de evaluatie van technieken en milderende maatregelen (t.a.v. mogelijke (milieu)hinder) in de eerte plaats thuis in de milieuvergunningsprocedure. Het ideale scenario is dat beide procedures gelijktijdig kunnen worden afgehandeld en de deputatie zich over beide gelijktijdig kan uitspreken. Dat is helaas in voorliggend geval niet mogelijk.
- Gelet op de koppeling tussen bouw- en milieuvergunning wordt de uitvoering van de ene vergunning geschorst zolang de andere niet definitief werd verkregen. Indien het gevraagde stedenbouwkundig verenigbaar is, kan o.i. de stedenbouwkundige vergunning dan ook worden verleend, zelfs indien er nog vragen zouden zijn over bepaalde hinderaspecten (bvb. doelmatigheid en/of conformiteit van de voorgestelde preventieve maatregelen). Dat laatste zal dan worden uitgeklaard in de milieuvergunningsprocedure. Verder verwijs ik naar artikel 5.9.2.1bis van Vlarem II. Dat stelt dat na afwerking van de bouw van een ammoniakemissiearme stal en de uitvoering van de verschillende daarin verwerkte amoniakemissie-arme stalsystemen door de toezichthoudende architect, ingenieur-architect, burgerlijk bouwkundig ingenieur, industrieel ingenieur bouwkunde, landbouwkundig ingenieur of bioingenieur, een attest dient te worden afgeleverd dat aantoont dat de bouwwerken werden uitgevoerd conform de ammoniakemissiearme staltechnieken zoals beschreven in de lijst vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu. Dit attest moet ter inzage worden gehouden van de toezichthoudende overheid.

Met betrekking tot deze 'garantiebepaling' heeft de minister voor leefmilieu in een omzendbrief van 22 september 2003 (Omzendbrief van 22 september 2003 met betrekking

tot de toepassing van de herziening van VLAREM I en II inzake de wijziging van de afstandsregels voor varkens- en pluimveehouderijen en van de reglementering voor mestverwerking) het volgende gesteld:

"c) Attestering van de bouw van emissiearme stallen

De plannen die bij een milieuvergunningsaanvraag worden ingediend zijn meestal niet even gedetailleerd als diegene die bij aanvraag voor de stedenbouwkundige vergunning worden ingediend. Dus, hoewel het verlenen van een vergunning voor een emissiearme stal kan gebeuren op basis van het nummer + de omschrijving van het systeem uit de lijst, is er nergens een garantie of controle dat de stal effectief ook conform de beschrijving van het systemen uit de lijst gebouwd wordt. Bij vele emissiearme stalsystemen is het na de bouw en ingebruikname vaak ook moeilijk om dit te controleren. Bovendien zou de vaststelling (naar aanleiding van controle) dat een stal niet correct is gebouwd om te voldoen als emissiearme stal tot gevolg hebben dat ze minstens moet verbouwd, of in het slechtste geval afgebroken worden. Er wordt daarom gevraagd dat de uitvoering van de stal door een architect, ingenieur,... geattesteerd wordt. Dit attest dient de veehouder (houder van de vergunning) te kunnen voorleggen aan de toezichthoudende overheid. Op die manier wordt ook een stuk rechtszekerheid aan de landbouwer geboden. Waar VLAREM II vroeger reeds oplegde dat de bouw van veestallen moet gebeuren onder toezicht van een architect, ingenieur-architect, ... wordt voor de emissiearme stallen dus bijkomend gevraagd dat geattesteerd wordt dat de stallen effectief volgens de in de vergunningsaanvraag opgegeven systemen en de daarbij horende, bij ministerieel besluit vastgelegde, omschrijving werden gebouwd."

De minister is m.a.w. van oordeel dat het niet aan de vergunningverleners is om na te gaan of een voorgesteld stalconcept volledig voldoet aan de voorschriften opgenomen in het MB 'ammoniakemissiearme stallen'. Niet al die voorschriften kunnen bovendien worden gecontroleerd op basis van het plan en de gegevens die in de respectieve aanvragen zitten. Er zijn heel wat technische voorschriften die samenhangen met de uitbating en die als dusdanig niet bij een milieu-of een bouwvergunningsaanvraag (moeten) zitten. De bepalingen van het MB zijn echter onverkort van toepassing voor de bouw van ammoniakemissiearme stallen. De exploitant moet er daarom niet alleen bij de bouw van dergelijke stal op toe (laten) zien dat de stal conform de geldende voorschriften exploiteren.

..."

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn aanvullend verslag van 23 juli 2015 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden.

De verwerende partij beslist op 30 juli 2015 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"..

9. BEOORDELING

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, conform de voorwaarden opgenomen in het besluit van het college van burgemeester en schepenen d.d.24/02/2015 met schrapping van voorwaarde 7. De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

Volgens het vastgestelde gewestplan van Turnhout (goedgekeurd bij KB van 30 september 1977) situeert de aanvraag zich in agrarisch gebied.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de planologische bestemming van het gewestplan.

De agrarische gebieden zijn bestemd voor de landbouw in de ruime zin. Behoudens bijzondere bepalingen mogen de agrarische gebieden enkel bevatten de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens paraagrarische bedrijven. Gebouwen bestemd voor niet aan de grond gebonden agrarische bedrijven met industrieel karakter of voor intensieve veeteelt, mogen slechts opgericht worden op ten minste 300 m van een woongebied of op ten minste 100 m van een woonuitbreidingsgebied, tenzij het een woongebied met landelijk karakter betreft. De afstand van 300 en 100 m geldt evenwel niet in geval van uitbreiding van bestaande bedrijven. De overschakeling naar bosgebied is toegestaan overeenkomstig de bepalingen van artikel 35 van het Veldwetboek, betreffende de afbakening van de landbouw- en bosgebieden.

De aanvraag dient strikt te voldoen aan de voorwaarden gesteld in de adviezen van de brandweer van Turnhout, het Agentschap Natuur en Bos (incl, boscompensatie) en Eandis.

Er wordt een elektriciteitscabine .op eigen terrein voorzien, Eandis stelt dat hier een netuitbreiding voor noodzakelijk is. De verwezenlijking van deze netuitbreiding dient als voorwaarde opgelegd te worden opdat het bedrijf voldoende vermogen ontvangt.

Het advies van het departement Landbouw en Visserij is voorwaardelijk gunstig.

In het advies wordt gesteld dat het de bedoeling is dat de zoon van de aanvrager als exploitant op het bedrijf zal wonen. Omdat de zoon momenteel geen landbouwer in hoofdberoep is, wordt gesteld dat er pas gebruik gemaakt kan worden van de vergunning wanneer deze alsnog landbouwer in hoofdberoep geworden is. Deze voorwaarde werd overgenomen door het CBS. De aanvrager moet bewijs van dit hoofdberoep voorleggen alvorens de werken te kunnen aanvatten. Dit is echter een voorwaarde die in strijd is met artikel 4.2.19 van de VCRO daar zij de aanvraag afhankelijk maakt van een bijkomende beoordeling door de overheid. Deze voorwaarde dient dan ook geschrapt te worden.

De vraag is echter of deze voorwaarde wel uberhaupt opgelegd dient te worden. De volwaardigheid van het bedrijf wordt geacht aangetoond te zijn, gelet op de omvang van de gevraagde stallen en het aantal slachtkuikenouderdieren dat er zal gekweekt worden. Eens in werking zal de exploitatie kunnen voorzien in een volwaardig inkomen voor minstens één huishouden. Het doet eigenlijk niet terzake wie (vader of zoon) het bedrijf zal exploiteren. Het is wel zo dat de noodwoning een exploitantenwoning is en dat het evident is dat deze uitsluitend als woning voor de effectieve exploitant van het bedrijf zal benut worden.

De voorziene exploitanten-noodwoning voldoet aan artikel 4.3.6 en 4.3.7 van de VCRO. Het maakt deel uit van een leefbaar bedrijf en is fysiek volledig geïntegreerd in de bedrijfsgebouwen. In volume blijft de noodwoning beperkt tot minder dan $1000m^3$. Daarnaast reserveert de aanvrager een zone op het inplantingsplan voor een toekomstige definitieve exploitantenwoning (tekst werd doorgeschrapt op de plannen in vergelijking met de vorige aanvraag maar contouren blijven ingetekend). Er dient benadrukt te worden dat deze intekening geen deel uitmaakt van de huidige aanvraag en dat er dus geen oordeel wordt gevormd over deze aangeduide inplanting. Deze wordt daarom op het inplantingsplan geschrapt.

Voor dit project moet er geen MER opgesteld worden.

De aanvraag betreft een project dat is opgenomen in bijlage III van het project-MER-besluit (10b stadsontwikkelingsproject). De aanvraag bevat een project-MER-screeningsnota. Rekening houdende met de kenmerken van het project, de omgeving, de bijgevoegde project-MER-screening en de bijkomende argumenten in dit verslag wordt geconcludeerd dat de mogelijke milieueffecten van het project niet aanzienlijk zijn.

Er is momenteel tevens een milieuaanvraag klasse I lopende bij de deputatie met kenmerk MLAV1-2015-0108. Dit dossier wordt in de PMVC behandeld uiterlijk eind juli. Gelet op de milieutechnische aard van de bezwaren en gelet op het feit dat er parallel een milieuvergunningsprocedure lopende is, werd het beroep in zitting van 2 juli 2015 verdaagd om advies te vragen aan de provinciale milieudienst.

Uit dit advies (waarvan de tekst terug te vinden is bij de hiervoor gemaakte opsomming van adviesinstanties) blijkt dat er met de gevraagde aanpassingen t.o.v. voorgaande vergunning tegemoet wordt gekomen aan de opmerkingen van het ministerieel besluit d.d. 18/02/2014. Uit de gegevens van de aanvraag die ter beschikking gesteld worden, kan afgeleid worden dat de aanvrager alle mogelijke (bouwkundige) maatregelen treft om tot een ammoniak-emissie arme stal te komen. Zie ook hierna volgende toetsing van de aanvraag aan de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag doorstaat de watertoets.

Volgens artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te zijn aan de watertoets. Het besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan de kenmerken van het watersysteem, aan de doelstellingen en beginselen van artikel 5, 6 en 7 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het (deel)bekkenbeheerplan.

Bij nazicht van de Vlaamse kaart met de overstromingsgevoelige gebieden, blijkt het perceel niet gelegen te zijn in een effectief of mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Het voorliggende project voorziet de mogelijkheid van het bouwen of verharden van een aanzienlijke oppervlakte, zodat rekening gehouden moet worden met het mogelijke effect op de plaatselijke waterhuishouding. Door de toename van de verharde oppervlakte wordt de infiltratie van het hemelwater in de bodem plaatselijk beperkt. Dit dient wordt gecompenseerd door de aanleg van een infiltratievoorziening van 150.000 liter en een hemelwaterput met een capaciteit van 85m³.

De mogelijke schadelijke effecten voor het water worden ondervangen doordat er voldaan is aan de gewestelijke stedenbouwkundige hemelwaterverordening.

De aanvraag is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag dient getoetst op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening. De overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening wordt beoordeeld aan de hand van aandachtspunten en criteria die betrekking hebben op de functionele inpasbaarheid, de mobiliteitsimpact, de schaal, het ruimtegebruik en de bouwdichtheid, visueel-vormelijke elementen, cultuurhistorische aspecten en het bodemreliëf, en op hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen. Het aangevraagde werd met inachtneming van al deze aspecten onderzocht. Hierna wordt dieper ingegaan op de voor de aanvraag noodzakelijke of relevante elementen.

Bij de beoordeling van het aangevraagde is rekening gehouden met de in de omgeving bestaande toestand.

Voorgaande aanvragen:

Nagenoeg dezelfde aanvraag werd door het college van burgemeester en schepenen op 09/01/2013 geweigerd omwille van de volgende zaken: het ontbreken van een rioleringsplan en een attest van de brandweer en onduidelijkheden met, betrekking tot het gevelmateriaal en het al dan niet ammoniak-emissiearm zijn van de stallen. Een nieuwe aanvraag bevatte aanvullingen die meer informatie verschaffen met betrekking tot voormelde onduidelijkheden. Op 16/01/2014 werd door deputatie vergunning verleend voor deze aanvraag, doch deze vergunning kwam van rechtswege te vervallen na definitieve weigering van de milieuvergunning door de minister. De milieuvergunning werd opgeheven aangezien volgens de minister de stallen en de mestopslag niet voldoen aan de specificaties van het staltype P-5.6 zoals opgenomen in de lijst met ammoniakemissiearme stalsystemen.

Omgeving

De omgeving betreft een open en landelijk agrarisch gebied. Omdat het om een herbevestigd agrarisch gebied gaat moet extra zorgvuldig toegezien worden op de landschappelijke inpasbaarheid van het gevraagde. In de onmiddellijke omgeving komt nagenoeg geen bebouwing voor. Wel bevindt er zich op de rechts aanpalende percelen reeds een aanzienlijke cluster van landbouwbedrijfsgebouwen, onder meer horende bij het onmiddellijk aangrenzende rnelkveebedrijf. In totaal bevinden er zich ook 2 exploitantenwoningen. Verder kenmerkt de omgeving zich door open weiland, afgewisseld met beboste delen. Ook het achterste gedeelte van het perceel van de aanvraag is bebost.

• Functionele inpasbaarheid:

In de ruimere omgeving komen nog verschillende clusters van landbouwexploitaties voor. Het gevraagde is zone-eigen en wordt ingeplant pal naast een bestaand melkveebedrijf waarmee het een cluster in het landschap vormt.

• Mobiliteitsimpact:

De gevraagde kippenkwekerij zal een bepaalde hoeveelheid bijkomend vrachtverkeer genereren in de omgeving. De aanwezige wegenissen hebben echter voldoende draagkracht om deze toename in mobiliteit te bolwerken. Na navraag bij de aanvrager blijken ongeveer de volgende vervoerbewegingen verwacht te worden:

- o mestophaling: 32 per jaar
- aanleveren van voedermeel: 75 per jaar;
- laden en lossen van kippen: 14 per jaar (laden van kippen soms 's nachts);
- o afvoer van krengen: 52 per jaar;
- leveren propaangas: 2 per jaar.

Het voorziene vrachtverkeer is eigen aan de aard van de exploitatie. Volgens de beroeper zullen de voornaamste vrachtwagen manoeuvres zich beperken tot de linker- en voorzijde van het perceel, waar zich de toegangen tot stallen en mestopslag bevinden. De plannen bevestigen dit. De verharding rondom rond het gebouw is voornamelijk voorzien in functie van de brandweervereisten. Gelet op dit feit en op het feit dat het aantal vervoersbewegingen per week (omgerekend gemiddeld een 4-tal per week) tamelijk beperkt blijven en eigen aan de landbouwactiviteit, kan gesteld worden dat de hinder die door dit vrachtvervoer veroorzaakt wordt voor de rechts aanpalende percelen aanvaardbaar is.

Schaal en ruimtegebruik:

In principe wordt er de voorkeur aan gegeven dat er aangesloten wordt op de bestaande site waar zich reeds kippenstallen bevinden. Echter laat de aanvrager verstaan op deze bestaande locatie geen ruimte meer te hebben om uit te 'breiden. Omdat de bestaande

locatie ook paalt aan woongebied (ongeveer 250m er vandaan) heeft deze geopteerd voor een ligging die veel verder verwijderd is van plaatsen waarvoor de inrichting hinderlijk kan zijn, er tegelijk op lettende dat deze nog een cluster zou vormen met ander agrarische constructies. Deze argumenten worden als redelijk aanvaard en verantwoorden de afzonderlijke inplanting.

De schaal van het gevraagde en de omvang der gebouwen leunt aan bij de bedrijfsgebouwen op de rechts aanpalende percelen. De gebouwen vormen verder als het ware één cluster in het voor het overige nagenoeg onbebouwde landschap. Hierdoor kan gesteld worden dat het bedrijf geen nieuwe aantasting van het ongerepte omliggende landschap veroorzaakt.

De aanvraag voorziet tevens een noodwoning. Zoals reeds vermeld is het een goede zaak dat deze noodwoning geïncorporeerd wordt in de stalgebouwen. Zodoende is er geen enkele bijkomende ruimtelijke impact ten gevolge van deze woning. Tevehs wordt een latere afsplitsing van deze woning van de bedrijfsactiviteiten hiermee onmogelijk gemaakt. Achteraan op het terrein bevindt zich een bebost gedeelte. Enkel het deel van het beboste terrein dat zal verhard of bebouwd worden, zal ontbost worden. Achteraan vormt het resterende deel bos een natuurlijke buffer t.o.v. het landschap. Links op het perceel wordt een bijkomende buffer voorzien, deze dient aangelegd te worden in streekeigen groen, die het bedrijf afschermt t.o.v. de landelijke omgeving. De landschappelijke inpasbaarheid werd bestudeerd n.a.v. de opmaak van een erfbeplantingsplan waar deze groenbuffering voorzien wordt met een breedte van 3m. De gemeente vergroot deze breedte tot 5m. De mening van het college van burgemeester en schepenen hieromtrent kan worden bijgetreden. Een groenbuffer van minstens 5m is noodzakelijk om een dichtbegroeid geheel te garanderen.

Ter hoogte van de woning van de beroeper is een opening in de groenbuffer voorzien om een wegverbreding toe te laten. Om de bufferwerking ook en vooral ter hoogte van deze woning te garanderen dient op deze plaats de wegverbreding te vervallen en de groenbuffer doorlopend aangelegd te worden, zoals ook het college van burgemeester en schepenen in haar besluit voorziet.

• Visueel-vormelijke elementen:

De gemeente hanteert een aantal principes betreffende het materiaalgebruik. Zo legt zij als materialen het gebruik van betonpanelen met het uitzicht van rode gevelsteen voor de gevels en zwarte vezelcementplanten voor de daken op. In de aanvraag worden zwarte metalen dakplaten voorzien. Er wordt geoordeeld dat beide dakmaterialen, gelet op de zwarte kleur, hetzelfde esthetisch verantwoorde resultaat beogen en dat het voorgestelde materiaalgebruik van de aanvraag derhalve aanvaardbaar is. Om die reden kan deze voorwaarde dan ook uit het collegebesluit geschrapt worden.

• Hinderaspecten en comfort:

De beroeper vreest voor geur-, geluids- en stofhinder. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat het inherent is aan een agrarische omgeving dat dergelijke inrichtingen zich voordoen. Er wordt dan ook een zekere graad van tolerantie verwacht ten overstaan van emissies ten gevolge van landbouwbedrijven.

Uit de stofstudie werd opgemaakt dat gesteld kan worden dat de wettelijke norm van 40pg/m³ niet overschreden wordt. De stallucht komt via lengteventilatie terecht in de mestloods. Deze mestloods is heden voorzien van 2 grote stofbakken. Laden- en lossen gebeurt op een stofvrije manier.

Ook geluidshinder blijft beperkt. De laad- en losactiviteiten gebeuren vooraan maar ook deels achteraan worden dieren aan de geladen aan het einde van de legronde. De leveringen gebeuren dus niet ter hoogte van het perceel van de beroeper. Bovendien zijn deze beperkt in aantal. De ventilatoren van de mestloods zijn computergestuurd zodat overmatig ventileren voorkomen wordt. Bovendien zijn de ventilatoren geluidsarm zodat kan geoordeeld worden dat ook geluidshinder afkomstig van de gevraagde activiteit beperkt zal zijn.

Uit de beslissing van de Minister d.d. $18/0^2/2014$ m.b.t. het opheffen van de milieuvergunning horende bij de voorgaande vergunning voor de nagenoeg identieke voorgaande aanvraag, blijkt dat de stal zoals ze destijds werd aangevraagd niet ammoniakemissiearm was. De mest werd niet dagelijks afgevoerd naar een gesloten opslag aangezien de ventilatie gebeurde via de mestloods. Hierdoor voldeden de stallen niet aan de specificaties van het staltype P-5.6 zoals opgenomen in de lijst met ammoniakemissiearme stalsystemen zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu.

De voornaamste wijziging t.o.v. de voorgaande aanvraag betreft dan ook een tegemoetkoming aan de bemerking van dit ministerieel besluit. Er worden achteraan ter hoogte van de meststal stofbakken voorzien die veel hoger zijn dan die uit de vorige aanvraag tot 10m boven het maaiveld, zodat volgens de aanvrager voldaan wordt aan de recentste reglementering inzake geur- en stofhinder. Om dit te staven wordt voorgesteld het dossier voor te leggen aan de provinciale dienst milieu.

Daarnaast verdwijnt de hanenstal. De aanvragers wensen de stallen nu te benutten voor het verder opkweken van slachtkuikenouderdieren vanaf een leeftijd van 20 weken tot ze na een legperiode van 10 maanden voor de slacht worden verwijderd. Om deze reden dienen geen hanen meer gehouden te worden op de site.

De aanvrager laat in zijn aanvraag duidelijk verstaan dat zij zelf niet wensen te maken te krijgen met een gebrek aan elektriciteit en dat zij alle werken zullen ondernemen om de nodige elektriciteit te bekomen. Hiertoe wordt reeds een hoogspanningscabine voorzien in de aanvraag.

Tenslotte wordt opgemerkt dat het bedrijf voor het overige gelegen is op meer dan 1,3km van gevoelige gebieden zoals woongebieden. Uitgezonderd de twee aanpalende woningen - die zelf deel uitmaken van een landbouwbedrijf, bevinden er zich geen woningen binnen een straal van 400m rondom de site van de aanvraag.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing niet. Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. De Raad is echter van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Krachtens artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit kan de Raad de schorsing van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er een hoogdringendheid voorhanden is en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

De verzoekende partij omschrijft de hoogdringendheid als volgt:

I. <u>HOOGDRINGENDHEID</u>

Gelet op de gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is de zaak spoedeisend.

In het bestreden besluit wordt aan Jos Van Hoeck een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het oprichten van een nieuw pluimveebedrijf, omvattend o.a. stallen met plaats voor 36.200 slachtkuikenouderdieren, een mestloods, een eierlokaal, bergplaats en noodwoning en het gedeeltelijk ontbossen op het perceel gelegen te Rijkevorsel, Klaterstraat 43, afdeling 1, sectie B, nrs. 504 T 4, 504 M 2.

Verzoekende partij is eigenaar/ bewoner van het naastgelegen perceel gelegen te 2310 Rijkevorsel, Klaterstraat 45 (sectie B, nrs. 504v6 en 504d6), zijnde het perceel gelegen naast het perceel waarop de bestreden vergunning betrekking heeft.

De industriële (niet grondgebonden) exploitatie geeft aanleiding tot serieuze lawaai-, geuren stofhinder in de anders zo rustig open landelijke omgeving.

<u>Geurhinder</u>

Verzoeker zal ernstige geurhinder ondervinden van de exploitatie van het aangevraagde pluimveebedrijf.

De pluimveestapel produceert aanzienlijke hoeveelheden mest en brengt tevens stank voort in de vorm van ammoniakemissies.

In artikel 5.9.5 van VLAREM II worden verbods- en afstandsregels opgelegd ten aanzien van nabij gelegen woningen, waaruit blijkt dat het om een inrichting gaat die inherent geuren stofoverlast met zich meebrengt.

De nieuw te bouwen stallen komen zeer dicht bij de woning en tuin van beroepers te liggen.

Bovendien zijn de woning en tuin van beroepers, die zich slechts op 10m afstand van de inrichting bevinden, gelegen in de overwegende windinrichting. [afbeelding]

In het besluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu dd. 18 februari 2014 wordt uitdrukkelijk bepaald dat de geurhinder voor de buurt (waaronder verzoekende partij, zijnde de dichte naastgelegen buur) afkomstig van het bedrijf niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

→ stuk 4: besluit Vlaamse minister dd. 18.02.2014

De Vlaamse minister van Leefmilieu is van oordeel dat de hinder voor mens en milieu en de risico's voor de externe veiligheid, veroorzaakt door de gevraagde inrichting niet tot een aanvaardbaar niveau kunnen worden beperkt om de volgende redenen:

 In de eerste geurstudie werd uitgegaan van foute emissies waarbij de eigen emissie werd onderschat en de emissies van het naburige bedrijf werden overschat, waardoor de exploitant op 21 november 2013, in graad van beroep, een nieuwe geurstudie heeft toegevoegd met het juiste aantal dieren en de juiste emissies.

Op basis van deze nieuwe geurstudie werd door de Vlaamse minister geoordeeld dat een stijging van het aantal negatieve gehinderde woningen op het vlak van geur niet kan aanvaard worden.

Bij de voorliggende bouwaanvraag werd geen geur- en stofstudie bijgevoegd.

Nochtans diende er een project-m.e.r. screening bij de aanvraag te worden gevoegd, waarin de geuremissies diende te worden onderzocht, quod in casu non (zie supra).

Slechts in graad van beroep op 10 juni 2015 werd door de raadsman van de aanvrager een nota aan de deputatie overgemaakt waarin wordt verwezen naar een geur- en stofstudie dd. februari 2015.

Deze geur- en stofstudie dd. februari 2015 heeft geen deel uitgemaakt van het openbaar onderzoek.

Deze geur- en stofstudie is niet beoordeeld geworden door de verschillende adviesinstanties.

Noch de afdeling Natuur en Bos noch de afdeling Land noch de milieudienst noch het college van burgemeester en schepenen heeft nazicht verricht van de geur- en stofstudie dd. februari 2015.

Tevens hebben verzoekers tijdens het openbaar onderzoek geen kennis kunnen genomen van de documenten die bij het dossier hadden gevoegd dienen te zijn.

Het niet aanwezig zijn van deze noodzakelijke documenten bij de vergunningsaanvraag houdt een schending in van het openbaar onderzoek. (zie supra)

De dienst milieu verwijst naar het advies van de Afdeling Milieuvergunningen van LNE waarin zou worden gesteld dat ter hoogte van de woningen de toename van de geurimmissie aanvaardbaar zou zijn.

Dit advies, dat voorlopig ongunstig blijkt te zijn!, wordt evenwel niet gevoegd, zodat een verwijzing naar (een deel van) dit advies niet kan volstaan.

De geurstudies dd. februari 2015 en de hieruit getrokken conclusie, is volstrekt in strijd met de voorgaande geurstudie, zodat dit geenszins aanvaard worden.

Van een onafhankelijk onderzoek (geen erkend deskundige) is absoluut geen sprake.

Het valt ook niet in te zien hoe wat minder dieren (36.200 dieren in plaats van 39.900), terwijl de aangevraagde stallen even groot zijn als in de vorige aanvraag en het aantal plaatsen voor dieren dus even groot blijft zodat wel degelijk met 39.900 plaatsen voor dieren rekening dient te worden gehouden), en een wat hogere ongezuiverde uitstoot (10m in plaats van 7,17m), doch met een grotere schoorsteendiameter (6,94m in plaats van 1,60m) tot een volstrekt andere conclusie van geuroverlast zouden kunnen leiden, quod non.

Een dierenaantal van 36.200 dieren (terwijl het aantal plaatsen even groot blijft) en een <u>ongezuiverde</u> uitstoot van 10m zullen <u>in de praktijk</u> dezelfde geuroverlast met zich meebrengen als bij een dierenaantal van 39.900 dieren en een <u>ongezuiverde</u> uitstoot van 7,17m.

2. Het is niet aangewezen om de lucht afkomstig van een dergelijke hoeveelheid mest samen met de geurbeladen stallucht ongezuiverd uit te stoten en dat bijgevolg de geurhinder voor de buurt afkomstig van het bedrijf niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

In voorliggende aanvraag wordt de lucht uit de mestloods samen met de geurbeladen stallucht nog steeds ongezuiverd uitgestoten, bijgevolg waarvan de geurhinder afkomstig van het bedrijf niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

3. De stallen en de mestopslag voldoen niet aan de specificaties van het staltype P-5.6 zoals opgenomen in de lijst met ammoniakemissiearme stalsystemen zoals vastgesteld bij besluit van de Vlaamse minister bevoegd voor leefmilieu zodat de stallen niet als ammoniakemissiearm kunnen worden beschouwd en dat bijgevolg de hinder afkomstig van de emisisie van amoniak, zijnde de verzurende en vermestende effecten, niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

In voorliggende aanvraag worden de stallen nog steeds geventilleerd via de mestloods (zie o.a. beschrijvende nota bij de aanvraag, zie supra) zodat de stallen en mestopslag niet voldoen aan de specificaties van een ammoniakemissiearme stalsysteem, bijgevolg waarvan de hinder afkomstig van de emissie van ammoniak, zijnde de verzurende en vermestende effecten, niet tot een aanvaardbaar niveau kan worden beperkt.

De aangevraagde inrichting brengt zeer ernstige geurhinder met zich mee.

stofhinder

De exploitatie zal ernstige stofhinder met zich meebrengen.

Wat betreft de stofhinder, dient vastgesteld dat de inwendige schoorsteendiameter 6,94m is daar waar deze in de vorige vergunningsaanvraag 1,60m was.

Het uitgestoten stof en de uitgestoten pluimpjes van de kippen zullen voor verzoekende partij serieus wat overlast met zich meebrengen.

Er wordt ook geen rekening gehouden met de achterliggende weides/velden van verzoekende partij.

Voor de graslanden zal dit zeer ernstige nadelen hebben o.a. naar kwaliteit van de grassen toe.

geluidsoverlast en verkeershinder

De exploitatie zal in belangrijke mate geluidsoverlast en verkeershinder met zich meebrengen.

In de milieuvergunningsaanvraag wordt het volgende vrachtverkeer opgegeven:

voederleveranciers: 75 vrachten per jaar
 laden en lossen dieren: 14 vrachten per jaar
 ophalen broedeieren: 104 vrachten per jaar
 aanvoer propaangas: 2 vrachten per jaar
 afvoer krengen: 52 vrachten per jaar

afvoer krengen: 52 vrachten per jaarafvoer mest: 32 vrachten per jaar

Er is aldus sprake van een voortdurend (ook 's nachts en in het weekend) heen en weer rijden over de smalle toegangsweg van allerhande vrachtwagens.

Ook het laden en lossen van voeder, eieren en kippen (wat ook 's avonds en 's nachts gebeurt) zorgen voor ernstig lawaai.

Tussen de stallen en de eigendom van verzoekende partij wordt een verharding aangelegd dienstig voor het laden en lossen van de vrachtwagens.

Het aangevraagde geeft aanleiding tot grote lawaaihinder in de anders zo rustig open landelijke omgeving.

De exploitatie zal aldus in belangrijke mate geluidsoverlast, alsook verkeershinder (o.a. gelet op de inrit vlak bij de woning van beroepers en de te smalle toegangsweg) met zich meebrengen.

Zonder schorsing van de bestreden beslissing zal de realisatie van het aangevraagde aanvatten.

Gelet op de schadelijke gevolgen van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing is de zaak hoogdringend.

..."

2. De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt de hoogdringendheid dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige bestuursrechtscolleges heeft de schorsingsvoorwaarden gewijzigd. Sinds 1 januari 2015 moet een verzoekende partij, om de schorsing van de tenuitvoerlegging van een bestreden beslissing te bekomen, aantonen dat er sprake is van hoogdringendheid en minstens een ernstig middel aanvoeren.

De verzoekende partij die zich op de hoogdringendheid beroept dient, op grond van artikel 40, §1, zesde lid DBRC-decreet en artikel 56, §1, 2° en artikel 57, 1° Procedurebesluit in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting te geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Op de verzoekende partij rust de bewijslast om concreet, met andere woorden met voldoende aannemelijke en precieze gegevens, in het licht van de door haar gevreesde nadelige gevolgen van de bestreden beslissing, aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van deze nadelen te voorkomen.

De verzoekende partij zal dus moeten aantonen dat, mocht zij moeten wachten op het resultaat van de vernietigingsprocedure, zij geconfronteerd zal worden met een welbepaalde schade van een zekere omvang, of met ernstige ongemakken of nadelen.

De nadelige gevolgen die de verzoekende partij dreigt te ondergaan en waartegen zij zich wenst te verzetten, dienen bovendien hun exclusieve oorzaak te vinden in de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing moet immers volstaan om vermelde nadelige gevolgen te voorkomen.

2.

Op 9 april 2015 wordt een milieuvergunning aangevraagd voor het oprichten van een pluimveebedrijf op de betrokken percelen. Uit het stuk 5 dat bij het verzoekschrift is gevoegd, blijkt echter dat de aanvrager deze milieuvergunningsaanvraag op 21 september 2015 stopgezet heeft omdat de termijn te kort zou zijn om een hele reeks aanpassingen te doen aan de luchtwasser.

Artikel 4.5.1, §2 VCRO bepaalt dat een stedenbouwkundige vergunning voor een inrichting, waarvoor een milieuvergunning nodig is, van rechtswege geschorst wordt zolang de milieuvergunning die voor deze inrichting nodig is, niet definitief werd verleend overeenkomstig artikel 5, §1 van het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985.

De Raad kan alleen maar vaststellen dat de bestreden beslissing, die een stedenbouwkundige vergunning verleent voor het pluimveebedrijf waarvoor de milieuvergunning werd aangevraagd, overeenkomstig artikel 4.5.1, §2 VCRO van rechtswege geschorst is. De Raad kan dus niet opnieuw de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing schorsen. Deze vaststelling volstaat op zich om te besluiten dat er geen sprake is van hoogdringendheid. Minstens toont de verzoekende partij niet concreet aan dat, ondanks de schorsing van rechtswege door het ontbreken van een milieuvergunning voor de exploitatie van het pluimveebedrijf, de afhandeling van de

vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de door haar ingeroepen nadelen ingevolge de bestreden beslissing te voorkomen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1 DBRC-decreet en de artikelen 56 en 57 van het Procedurebesluit gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij de hoogdringendheid niet aantoont, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare zitting op 1 maart 2016, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Thibault PARENT, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Thibault PARENT

Filip VAN ACKER